

16. Основни методи за интегриране. Интегриране на някои класове функции.

16.1. Интегриране по части.

Теорема 1 (Формула за интегриране по части). Ако функциите $f(x)$ и $g(x)$ са диференцируеми в интервала (a, b) и в този интервал съществува интегралът $\int g(x) df(x)$, то в същият интервал съществува и интеграла $\int f(x) dg(x)$, като при това е изпълнено равенството

$$\int f(x) dg(x) = f(x)g(x) - \int g(x) df(x).$$

Доказателство. Чрез правилото за диференциране на произведение получаваме

$$\begin{aligned} d(f(x)g(x)) &= (f(x)g(x))' dx = (f'(x)g(x) + f(x)g'(x)) dx = \\ &= f'(x)g(x) dx + f(x)g'(x) dx = g(x) df(x) + f(x) dg(x), \end{aligned}$$

откъдето

$$(1) \quad f(x) dg(x) = d(f(x)g(x)) - g(x) df(x).$$

По условие имаме, че $\int g(x) df(x)$ съществува, а знаем, че

$$(2) \quad \int d(f(x)g(x)) = f(x)g(x) + C$$

според едно от свойствата на неопределения интеграл. Следователно тъй като двата интеграла в дясната част на равенството (1) съществуват, ще съществува и интегралът $\int f(x) dg(x)$ в лявата му част и при това е изпълнено равенството

$$\int f(x) dg(x) = \int d(f(x)g(x)) - \int g(x) df(x) = f(x)g(x) - \int g(x) df(x),$$

като считаме, че произволната константа C от равенството (2) е прибавена към интеграла $\int g(x) df(x)$. □

16.2. Интегриране чрез смяна на променливата.

Теорема 2. Нека функцията $f(x)$ е дефинирана в интервала (a, b) , а функцията $\varphi(t)$ - в интервала (α, β) , като $\varphi(t) \in (a, b)$ за всяко $t \in (\alpha, \beta)$. Ако $F(x)$ е примитивна на $f(x)$ в интервала (a, b) и, следователно,

$$\int f(x) dx = F(x) + C,$$

а функцията $\varphi(t)$ е диференцируема в интервала (α, β) , то функцията $F(\varphi(t))$ е примитивна за $f(\varphi(t))\varphi'(t)$ в интервала (α, β) и

$$(3) \quad \int f(\varphi(t))\varphi'(t) dt = \int f(x) dx|_{\text{при } x=\varphi(t)}.$$

Иначе казано, ако първо направим смяна на променливата $x = \varphi(t)$ в интеграла и след това го пресметнем, или ако първо пресметнем интеграла и след това направим смяната на променливата, резултатът ще е един и същ.

Доказателство. Тъй като $F'(x) = f(x)$ за $x \in (a, b)$, по правилото за диференциране на сложна функция получаваме $(F(\varphi(t)))' = F'(\varphi(t))\varphi'(t) = f(\varphi(t))\varphi'(t), t \in (\alpha, \beta)$. С това докажем, че $F(\varphi(t))$ е примитивна функция на $f(\varphi(t))\varphi'(t)$ в интервала (α, β) . Отгук имаме

$$\int f(\varphi(t))\varphi'(t) dt = F(\varphi(t)) + C_1.$$

От друга страна

$$\int f(x) dx|_{\text{при } x=\varphi(t)} = (F(x) + C)|_{\text{при } x=\varphi(t)} = F(\varphi(t)) + C.$$

Тъй като C и C_1 са произволни константи, то десните страни на получените две равенства съвпадат. Следователно съвпадат и левите страни, т.е.

$$\int f(\varphi(t))\varphi'(t) dt = \int f(x) dx|_{\text{при } x=\varphi(t)}.$$

□

Понякога е по-лесно да се пресметне интегралът $\int f(x) dx$ след като в него се направи определена смяна на променливата $t = \varphi(t)$. Така даденият интеграл се свежда до пресмятането на интеграла $\int f(\varphi(t))\varphi'(t) dt$.

В случая, когато функцията $\varphi(t)$ има обратна функция $\varphi^{-1}(x)$, то, преминавайки в двете страни на равенството (3) към променлива x чрез смяната $t = \varphi^{-1}(x)$ и разменяйки местата на двете страни получаваме

$$\int f(x) dx = \int f(\varphi(t))\varphi'(t) dt|_{\text{при } t=\varphi^{-1}(x)}.$$

Тази формула обикновено се нарича *формула за интегриране чрез смяна на променливата*.

16.3. Интегриране на рационални функции.

Да припомним, че функцията от вида

$$P_n(x) = a_0x^n + a_1x^{n-1} + a_2x^{n-2} + \dots + a_{n-2}x^2 + a_{n-1}x + a_n, a_0 \neq 0,$$

се нарича полином от степен n с коефициенти $a_0, a_1, \dots, a_{n-1}, a_n$.

Определение 1. *Рационална функция* наричаме функция от вида

$$R(x) = \frac{P_n(x)}{Q_k(x)},$$

където $P_n(x)$ и $Q_k(x)$ са полиноми.

Функцията $R(x)$ е дефинирана за всяко x , за което $Q_k(x) \neq 0$

Определение 2. *Рационалната функция* $R(x) = \frac{P_n(x)}{Q_k(x)}$ се нарича **правилна**, ако степента на полинома $P_n(x)$ е по-малка от степента на полинома $Q_k(x)$, т.е. $n < k$.

Като използваме правилото за делене на полиноми, можем да представим всяка рационална функция като сума на полином и правилна рационална функция.

Пример. Нека $R(x) = \frac{x^3 + 5}{2x^2 - x - 1}$. Тогава

$$(x^3 + 5) : (2x^2 - x - 1) = \frac{1}{2}x + \frac{1}{4}$$

$$\begin{array}{r} - \\ x^3 - \frac{1}{2}x^2 - \frac{1}{2}x \\ \hline \frac{1}{2}x^2 + \frac{1}{2}x + 5 \\ - \\ \frac{1}{2}x^2 - \frac{1}{4}x - \frac{1}{4} \\ \hline \frac{3}{4}x + \frac{21}{4} \end{array}$$

т.е. получихме, че

$$\frac{x^3 + 5}{2x^2 - x - 1} = \frac{1}{2}x + \frac{1}{4} + \frac{\frac{3}{4}x + \frac{21}{4}}{2x^2 - x - 1}.$$

Неопределеният интеграл на всяка рационална функция може да бъде пресметнат. За целта първо рационалната функция се представя като сума на полином и правилна рационална функция, а след това получената правилна рационална функция се представя като сума на прости рационални функции (наречени елементарни дроби), които се интегрират лесно.

Определение 3. *Рационалните функции от вида*

$$(4) \quad \frac{A}{(x - x_0)^m}, \quad A = \text{const}, \quad x_0 \in \mathbb{R}, \quad m = 1, 2, \dots,$$

се наричат **елементарни дроби от първи вид**, свързани с x_0 .

Рационалните функции от вида

$$(5) \quad \frac{Mx + N}{(x^2 + px + q)^m}, M, N = \text{const}, p, q \in \mathbb{R}, p^2 - 4q < 0, m = 1, 2, \dots,$$

се наричат **елементарни дроби от втори вид**, свързани с p и q .

Ако $Q_k(x)$ е полином с реални коефициенти, то той се представя еднозначно с точност до разместване на множителите във вида

$$Q_k(x) = b_0(x - x_1)^{\alpha_1}(x - x_2)^{\alpha_2} \dots (x - x_s)^{\alpha_s} \times \\ \times (x - z_1)^{\beta_1}(x - \bar{z}_1)^{\beta_1}(x - z_2)^{\beta_2}(x - \bar{z}_2)^{\beta_2} \dots (x - z_t)^{\beta_t}(x - \bar{z}_t)^{\beta_t},$$

където b_0 е коефициентът пред най-високата степен на x , x_1, x_2, \dots, x_s са реалните корени на $Q_k(x)$, съответно с кратности $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_s$, z_1, z_2, \dots, z_t са комплексните корени на $Q_k(x)$, съответно с кратности $\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_t$. След като умножим $(x - z_1)$ с $(x - \bar{z}_1)$, $(x - z_2)$ с $(x - \bar{z}_2)$, \dots , $(x - z_t)$ с $(x - \bar{z}_t)$ получаваме

$$Q_k(x) = b_0(x - x_1)^{\alpha_1}(x - x_2)^{\alpha_2} \dots (x - x_s)^{\alpha_s} (x^2 + p_1x + q_1)^{\beta_1} (x^2 + p_2x + q_2)^{\beta_2} \dots (x^2 + p_tx + q_t)^{\beta_t},$$

където $p_j = -(z_j + \bar{z}_j)$, $q_j = z_j\bar{z}_j$, $j = 1, 2, \dots, t$. Полученото представяне на $Q_k(x)$ съдържа само множители с реални коефициенти, които са взаимно прости и са неразложими над полето на реалните числа.

Представянето на правилна рационална функция като сума на елементарни дроби се основава на следната

Теорема 3. Нека $R(x) = \frac{P_n(x)}{Q_k(x)}$ е правилна рационална функция и

$$Q_k(x) = b_0(x - x_1)^{\alpha_1}(x - x_2)^{\alpha_2} \dots (x - x_s)^{\alpha_s} (x^2 + p_1x + q_1)^{\beta_1} (x^2 + p_2x + q_2)^{\beta_2} \dots (x^2 + p_tx + q_t)^{\beta_t}$$

е представянето на $Q_k(x)$ като произведение на взаимно прости, неразложими над полето на реалните числа множители. Тогава съществуват единствени константи

$$A_{11}, A_{12}, \dots, A_{1\alpha_1}; A_{21}, A_{22}, \dots, A_{2\alpha_2}; \dots, A_{s1}, A_{s2}, \dots, A_{s\alpha_s};$$

$$M_{11}, M_{12}, \dots, M_{1\beta_1}; M_{21}, M_{22}, \dots, M_{2\beta_2}; \dots, M_{t1}, M_{t2}, \dots, M_{t\beta_t};$$

$$N_{11}, N_{12}, \dots, N_{1\beta_1}; N_{21}, N_{22}, \dots, N_{2\beta_2}; \dots, N_{t1}, N_{t2}, \dots, N_{t\beta_t},$$

удовлетворяващи равенството

$$\begin{aligned}
 \frac{P_n(x)}{Q_k(x)} &= \frac{A_{11}}{(x-x_1)} + \frac{A_{12}}{(x-x_1)^2} + \dots + \frac{A_{1\alpha_1}}{(x-x_1)^{\alpha_1}} \\
 &+ \frac{A_{21}}{(x-x_2)} + \frac{A_{22}}{(x-x_2)^2} + \dots + \frac{A_{2\alpha_2}}{(x-x_2)^{\alpha_2}} \\
 &+ \dots \\
 &+ \frac{A_{s1}}{(x-x_s)} + \frac{A_{s2}}{(x-x_s)^2} + \dots + \frac{A_{s\alpha_s}}{(x-x_s)^{\alpha_s}} \\
 &+ \frac{M_{11}x + N_{11}}{(x^2 + p_1x + q_1)} + \frac{M_{12}x + N_{12}}{(x^2 + p_1x + q_1)^2} + \dots + \frac{M_{1\beta_1}x + N_{1\beta_1}}{(x^2 + p_1x + q_1)^{\beta_1}} \\
 &+ \frac{M_{21}x + N_{21}}{(x^2 + p_2x + q_2)} + \frac{M_{22}x + N_{22}}{(x^2 + p_2x + q_2)^2} + \dots + \frac{M_{2\beta_2}x + N_{2\beta_2}}{(x^2 + p_2x + q_2)^{\beta_2}} \\
 &+ \dots \\
 &+ \frac{M_{t1}x + N_{t1}}{(x^2 + p_tx + q_t)} + \frac{M_{t2}x + N_{t2}}{(x^2 + p_tx + q_t)^2} + \dots + \frac{M_{t\beta_t}x + N_{t\beta_t}}{(x^2 + p_tx + q_t)^{\beta_t}}.
 \end{aligned}$$

След като намерим неизвестните константи интегрирането на $R(x)$ се свежда до интегрирането на съответните елементарни дроби от записаната по-горе формула.

Определянето на неизвестните константи може да стане по следния начин:

Привеждаме под общ знаменател дробите в дясната част на формулата (разбира се, общият знаменател е полиномът $Q_k(x)$). Числителят на дробта отляво - полиномът $P_n(x)$, трябва да съвпада с числителя на дробта, която ще получим отдясно, за безброй много стойности на x . Оттук следва, че полиномът $P_n(x)$ трябва да е тъждествено равен на полинома, който се е получил като числител след привеждането под общ знаменател отдясно. Неизвестните константи определяме от това тъждество по някой от следните начини:

- 1) приравняване на коефициентите пред еднаквите степени на x и решаване на получената система от линейни уравнения;
- 2) даване на конкретни реални или комплексни стойности на променливата x ;
- 3) диференциране и заместване на променливата x с конкретни стойности или приравняване на коефициентите пред еднаквите степени на x ;
- 4) комбиниране на 1), 2) и 3).